

Europarådets konvention
til beskyttelse af
MENNESKERETTIGHEDER
og grundlæggende
FRIHEDSRETTIGHEDER

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

**EUROPARÅDETS KONVENTION
TIL BESKYTTELSE AF
MENNESKE-
RETTIGHEDER
OG GRUNDLÆGGENDE
FRIHEDS-
RETTIGHEDER**

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

**Europarådets konvention
til beskyttelse af
MENNESKERETTIGHEDER
og grundlæggende
FRIHEDSRETTIGHEDER**

I betragtning af, at de Forenede Nationers Plenarforsamling den 10. december 1948 har proklameret verdenserklæringen om menneskerettigheder –

i betragtning af, at denne deklaration tilsigter at sikre en universel og effektiv anerkendelse og overholdelse af de deri omhandlede rettigheder –

i betragtning af, at Det europæiske Råds formål er at tilvejebringe en nærmere forening mellem dets medlemmer, og at en af de måder, hvorpå dette formål skal nås, er opretholdelse og yderligere fremme af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder –

idet de, bekræfter deres dybe tro på disse grundlæggende frihedsrettigheder, som er grundlaget for retfærdighed og fred i verden, og bedst håndhæves på den ene side af et virkeligt demokratisk regeringssystem og på den anden side af en fælles forståelse og en fælles respekt for de menneskerettigheder, hvortil de bekender sig –

idet de, som regeringer i europæiske stater, besjælede af samme ånd og med en fælles arv af politiske traditioner, idealer, respekt for frihed og for lovens suverænitæt er besluttet på at tage de første skridt til sikring af den kollektive håndhævelse af visse af de rettigheder, der omhandles i verdenserklæringen –

er de underskrivende regeringer, der er medlemmer af Det europæiske Råd, blevet enige om følgende:

Artikel 1

De høje kontraherende parter garanterer enhver person under deres jurisdiktion de rettigheder og friheder, der angives i denne konventions afsnit I.

AFSNIT I

Artikel 2

Stk. 1. Ethvert menneskes ret til livet er beskyttet ved lov. Ingen må forsætligt berøves livet undtagen ved fuldbyrdelse af en dødsdom, afsagt af en domstol i tilfælde, hvor der ved lov er fastsat dødsstraf for den pågældende forbrydelse.

Stk. 2. Berøvelse af livet betragtes ikke som foregået i modstrid med denne artikel, når den er en følge af magtanvendelse, der ikke går ud over det absolut nødvendige:

- a. for at forsvare nogen mod retsstridig overlast –
- b. for at iværksætte en lovlig anholdelse eller forhindre flugt fra lovlig forvaring –
- c. i retsmæssig foretagen undertrykkelse af fredsforstyrrende optøjer eller opstand.

Artikel 3

Ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf

Artikel 4

Stk. 1. Ingen må holdes i slaveri eller trældom.

Stk. 2. Ingen må beordres til at udføre tvangs- eller pligtarbejde.

Stk. 3. Ved anvendelse af denne artikel omfatter udtrykket "tvangs- eller pligtarbejde" ikke:

- a. arbejde, som almindeligvis forlanges udført under forvaring i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 i nærværende konvention, eller under betinget løsladelse fra sådan forvaring –
- b. tjeneste af militær karakter eller, i de lande, hvor militærnægtelse af samvittighedsgrunde anerkendes, for så vidt angår personer, der er militærnægttere af samvittighedsgrunde, tjeneste, der udkræves i stedet for tvungen militærtjeneste –
- c. tjeneste, der pålægges i tilfælde af nødstilstand eller ulykker, der truer samfundets eksistens eller velfærd –
- d. arbejde eller tjeneste, der udgør en del af normale borgerlige forpligtelser.

Artikel 5

Stk. 1. Enhver har ret til frihed og personlig sikkerhed. Ingen må berøves friheden undtagen i følgende tilfælde og i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde:

- a. lovlige forvaring af en person efter domfældelse af en kompetent domstol –
- b. lovlige anholdelse eller forvaring for ikke-efterkommelse af en domstols lovlige påbud eller for at sikre opfyldelsen af en ved lov foreskrevet forpligtelse –
- c. lovlige anholdelse eller forvaring af en person med det formål at stille ham for den kompetente retlige myndighed, når der er begrundet mistanke om, at han har foretaget en retsstridig handling, eller rimelig grund til at anse det for nødvendigt at hindre ham i at foretage en retsstridig handling eller i at flygte efter at have fuldbyrdet en sådan –
- d. forvaring af en mindreårig ifølge lovlige kendelse med det formål at føre tilsyn med hans opdragelse eller for at stille ham for den kompetente myndighed –
- e. lovlige forvaring af personer for at hindre spredning af smitsomme sygdomme, af personer, der er mentalt abnorme, drankere, narkomaner eller vagabonder –
- f. lovlige anholdelse eller forvaring af en person for at hindre ham i uretmæssigt at trænge ind i landet eller af en person, mod hvem udvisnings- eller udleveringssag er svævende.

Stk. 2. Enhver, der anholdes, skal ufortøvet på et sprog, som han forstår, underrettes om grundene til anholdelsen og om enhver mod ham rettet anklage.

Stk. 3. Enhver, der anholdes eller tages i forvaring i henhold til bestemmelserne i denne artikels stk. 1 c), skal ufortøvet stilles for en dommer eller anden øvrigheds-person, der ved lov er bemyndiget til at udøve domsmyndighed, og skal være berettiget til rettergang inden for en rimelig frist, eller til at løslades i afventning af rettergang. Løsladelsen kan gøres betinget af sikkerhed for, at den pågældende giver møde under rettergangen.

Stk. 4. Enhver, der berøves friheden ved anholdelse eller forvaring, skal være berettiget til at tage skridt til, at der af en domstol træffes hurtig afgørelse om lovligheden af hans forvaring, og at hans løsladelse beordres, hvis forvaringen ikke er retsmæssig.

Stk. 5. Enhver, der har været genstand for anholdelse eller forvaring i modstrid med bestemmelserne i denne artikel, har ret til erstatning.

Artikel 6

Stk. 1. Enhver skal, når der skal træffes afgørelse enten i en strid om hans borgerlige rettigheder og forpligtelser eller angående en mod ham rettet anklage for en forbrydelse, være berettiget til en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist for en ved lov oprettet uafhængig og upartisk domstol. Dom skal afsiges i offentligt møde, men pressen og offentligheden kan udelukkes helt eller delvis fra retsforhandlingerne af hensyn til sædeligheden, den offentlige orden eller den nationale sikkerhed i et demokratisk samfund, når det kræves af hensynet til mindreårige eller til beskyttelse af parternes privatliv, eller under særlige omstændigheder i det efter rettens mening strengt nødvendigt omfang, når offentlighed ville skade retfærdighedens interesser.

Stk. 2. Enhver, der anklages for en lovovertrædelse, skal anses for uskyldig, indtil hans skyld er bevist i overensstemmelse med loven.

Stk. 3. Enhver, der er anklaget for en lovovertrædelse, er i særdeleshed berettiget til:

- a. ufortøvet at modtage udførlig underretning på et sprog, som han forstår, om arten af og årsagen til den anklage, der er rejst mod ham –
- b. at få tilstrækkelig tid og lejlighed til at forberede sit forsvar –
- c. at forsvare sig personligt eller ved bistand af en sagfører, som han selv har valgt, og, hvis han ikke har tilstrækkelige midler til at betale sagførerbistand, at modtage den uden betaling, når retfærdighedens interesser kræver det –
- d. at afhøre eller lade afhøre imod ham førte vidner og at få vidner i hans interesse tilsagt og afhørt på samme betingelser som vidner, der føres imod ham –
- e. at få vederlagsfri bistand af en tolk, hvis han ikke forstår eller taler det sprog, der anvendes i retten.

Artikel 7

Stk. 1. Ingen kan kendes skyldig i strafbar lovovertrædelse på grund af en handling eller undladelse, der ikke udgjorde en strafbar overtrædelse af national eller international ret på den tid, da den blev begået. Ej heller må der pålægges en strengere straf end den, der var anvendelig på det tidspunkt, da den strafbare lovovertrædelse blev begået.

Stk. 2. Denne artikel præjudicerer ikke rettergang imod og straf af en person for en handling eller undladelse, der på det tidspunkt, da den blev begået, var strafbar ifølge de af civiliserede nationer anerkendte almindelige retsprincipper.

Artikel 8

Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Stk. 2. Ingen offentlig myndighed kan gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, undtagen for så vidt det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres ret og frihed.

Artikel 9

Stk. 1. Enhver har ret til at tænke frit, til samvittigheds- og religionsfrihed – denne ret omfatter frihed til at skifte religion eller overbevisning såvel som frihed til enten alene eller sammen med andre, offentligt eller privat at udøve sin religion eller overbevisning gennem gudstjeneste, undervisning, religiøse skikke og overholdelse af rituelle forskrifter.

Stk. 2. Frihed til at lægge sin religion eller overbevisning for dagen skal kun kunne underkastes sådanne begrænsninger, som er foreskrevet ved lov og er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den offentlige sikkerhed, for at beskytte offentlig orden, sundheden eller sædelighed eller for at beskytte andres ret og frihed.

Artikel 10

Stk. 1. Enhver har ret til ytringsfrihed. Denne ret omfatter meningsfrihed og frihed til at give eller modtage meddelelser eller tanker, uden indblanding fra offentlig myndighed og uden hensyn til grænser. Denne artikel forhindrer ikke stater i at kræve, at radio-, fjernsyns- eller filmforetagender kun må drives i henhold til bevilling.

Stk. 2. Da udøvelsen af disse frihedsrettigheder medfører pligter og ansvar, kan den underkastes sådanne formelle bestemmelser, betingelser, restriktioner eller straffebestemmelser, som er foreskrevet ved lov og er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, territorial integritet eller offentlig sikkerhed, for at forebygge uorden eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden, for at beskytte andres gode navn og rygte eller rettigheder, for at forhindre udsprede af fortrolige oplysninger, eller for at sikre domsmagtens autoritet og upartiskhed.

Artikel 11

Stk. 1. Enhver har ret til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed, herunder ret til at oprette og slutte sig til fagforeninger for at beskytte sine interesser.

Stk. 2. Der må ikke gøres andre indskrænkninger i udøvelsen af disse rettigheder end sådanne, som er foreskrevet ved lov og er nødvendige i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige tryghed, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder. Denne artikel skal ikke forhindre, at der pålægges medlemmer af statens væbnede styrker, politi eller forvaltning lovlige indskrænkninger i udøvelsen af disse rettigheder.

Artikel 12

Giftfærdige mænd og kvinder har ret til at indgå ægteskab og stifte familie i overensstemmelse med de nationale love, der giver regler om udøvelsen af denne ret.

Artikel 13

Enhver, der krænkes i de ved denne konvention anerkendte rettigheder og friheder, skal have adgang til effektiv oprejsning for en national myndighed, uanset om krænkelsen er begået af personer, der handler på embeds vegne.

Artikel 14

Nydelsen af de i denne konvention anerkendte rettigheder og friheder skal sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørighed til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

Artikel 15

Stk. 1. Under krig eller anden offentlig faretilstand, der truer nationens eksistens, kan enhver af de høje kontraherende parter i det omfang, det er strengt påkrævet af situationen træffe forholdsregler, der gør indgreb i dens forpligtelser ifølge denne konvention, forudsat, at sådanne forholdsregler ikke er uforenelige med dens andre forpligtelser ifølge folkeretten.

Stk. 2. Der kan ikke med hjemmel i denne bestemmelse gøres afvigelse fra art. 2, undtagen med hensyn til berøvelse af livet, der er en følge af lovlige krigshandlinger, og ej heller fra artiklerne 3, 4, stk. 1 og 7.

Stk. 3. Enhver stat, som benytter sig af denne ret til fravigelse, skal holde Det europæiske Råds generalsekretær fuldt underrettet om de forholdsregler, som den således har taget og om grundene dertil. Den skal også underrette Det europæiske Råds generalsekretær, når sådanne forholdsregler er ophørt at virke, og konventionens bestemmelser igen er fuldt ud i kraft.

Artikel 16

Ingen bestemmelse i artiklerne 10, 11 og 14 må anses som værende til hinder for, at de høje kontraherende parter fastsætter indskrænkninger i fremmede statsborgeres politiske virksomhed.

Artikel 17

Ingen bestemmelse i denne konvention må fortolkes som medførende ret for nogen stat, gruppe eller person til at inkludere sig på nogen virksomhed eller udføre nogen handling, der sigter til at tilintetgøre nogen af de heri nævnte rettigheder og friheder, eller til at begrænse dem i videre omfang, end der er hjemmel for i konventionen.

Artikel 18

De ifølge denne konvention tilladte indskrænkninger i disse rettigheder og friheder må ikke anvendes i noget andet øjemed end det, for hvilket de er foreskrevet.

AFSNIT II

Artikel 19

For at sikre opfyldelsen af de høje kontraherende parter i nærværende konvention påtagne forpligtelser skal der oprettes:

- 1) En europæisk kommission for menneskerettigheder, i det følgende benævnt "Kommissionen" –
- 2) En europæisk domstol for menneskerettigheder, i det følgende benævnt "Domstolen".

AFSNIT III

Artikel 20

Kommissionen består af et antal medlemmer svarende til antallet af de høje kontraherende parter. Der må ikke være to kommissionsmedlemmer, som er statsborgere i samme stat.

Artikel 21

Stk. 1. Medlemmerne af Kommissionen vælges af ministerudvalget ved absolut flertal på grundlag af en af Den rådgivende Forsamlings præsidium opstillet navneliste – hver gruppe af de høje kontraherende parter repræsenterer i Den rådgivende Forsamling skal foreslå tre kandidater, hvoraf mindst to af dens egen nationalitet:

Stk. 2. I videst muligt omfang skal samme fremgangsmåde følges ved komplettering af Kommissionen i tilfælde, hvor andre stater senere tiltræder denne konvention, samt ved besættelsen af lejlighedsvis ledige pladser.

Artikel 22

Stk. 1. Kommissionens medlemmer vælges for et tidsrum på seks år. De kan genvælges. For så vidt angår de medlemmer, der vælges ved det første valg, skal dog syv medlemmers funktionstid udløbe efter tre års forløb.

Stk. 2. De medlemmer, hvis funktionstid udløber efter forløbet af begyndelsesperioden på tre år, vælges ved lodtrækning, der foretages af Det europæiske Råds generalsekretær umiddelbart efter, at det første valg har fundet sted.

Stk. 3. Et medlem af Kommissionen, som vælges i stedet for et medlem, hvis funktionstid ikke er udløbet, skal beklæde hvervet for den resterende del af forgængerens funktionstid.

Stk. 4. Kommissionens medlemmer skal beklæde hvervet, indtil andre er valgt i deres sted. Efter at sådant valg har fundet sted, skal de fortsætte behandlingen af de sager, som de allerede har påbegyndt.

Artikel 23

Kommissionsmedlemmerne har sæde i Kommissionen som individuelle personer.

Artikel 24

Enhver af de høje kontraherende parter kan gennem Det europæiske Råds generalsekretær for Kommissionen indbringe ethvert påstået brud på konventionens bestemmelser foretaget af en anden høj kontraherende part.

Artikel 25

Stk. 1. Kommissionen kan modtage andragender, stilet til Det europæiske Råds generalsekretær, fra enhver person, enhver ikke-guvernemantal organisation eller gruppe af enkeltpersoner, der hævder af en af de høje kontraherende parter at være blevet krænket i de ved denne konvention anerkendte rettigheder, forudsat at den høje kontraherende part, mod hvem klagen rettes, har erklæret, at den anerkender Kommissionens kompetence til at modtage sådanne andragender. De af de høje kontraherende parter, der har udstedt en sådan erklæring, forpligter sig til ikke på nogen måde at lægge hindringer i vejen for den effektive udøvelse af denne ret.

Stk. 2. Sådanne erklæringer kan udstedes for et bestemt tidsrum.

Stk. 3. Erklæringerne skal deponeres hos generalsekretæren for Det europæiske Råd, der skal oversende genparter til de høje kontraherende parter samt offentliggøre dem.

Stk. 4. Kommissionen kan kun udøve de i denne artikel omhandlede beføjelser, når mindst seks høje kontraherende parter er bundet ved erklæringer udstedt i overensstemmelse med stk. 1-3.

Artikel 26

Kommissionen må kun optage sagen til behandling, når alle hjemlandets retsmidler er blevet udtømt i overensstemmelse med de af folkeretten almindeligt anerkendte regler og indenfor et tidsrum af seks måneder fra den dato, på hvilken hjemlandets endelige afgørelse blev truffet.

Artikel 27

Stk. 1. Kommissionen må ikke behandle noget i henhold til artikel 25 forelagt andragende, som

- a. er anonymt,
- b. i det væsentlige er identisk med en sag, der allerede er blevet undersøgt af Kommissionen eller allerede har været underkastet anden form for international undersøgelse eller afgørelse og ikke indeholder nye oplysninger af betydning.

Stk. 2. Kommissionen skal afvise et andragende, der forelægges den i henhold til art. 25, når den anser det for uforeneligt med bestemmelserne i nærværende konvention, for åbenbart ugrundet eller for at være misbrug af retten til at rette henvendelse til Kommissionen.

Stk. 3. Kommissionen skal afvise enhver sag, der indbringes for den, når den anser den for uforenelig med det i art. 26 anførte.

Artikel 28

Når Kommissionen antager en sag, der er indbragt for den, skal den:

- a. med henblik på at udrede kendsgerningerne foretage en gennemgang af sagen i forening med parternes repræsentanter, og om nødvendigt foranstalte en undersøgelse, til hvis effektive gennemførelse vedkommende stater skal stille alle midler til rådighed efter at have drøftet spørgsmålet med Kommissionen –
- b. stille sig til rådighed for vedkommende parter med det formål at opnå en mindelig løsning af sagen på grundlag af respekt for menneskerettighederne som defineret i denne konvention.

Artikel 29

Stk. 1. Kommissionen skal udføre de i artikel 28 nævnte funktioner ved en underkommission bestående af syv kommissionsmedlemmer.

Stk. 2. Hver af vedkommende parter kan udpege en person til medlem af denne underkommission.

Stk. 3. De øvrige medlemmer vælges ved lodtrækning i overensstemmelse med de i Kommissionens forretningsorden foreskrevne regler.

Artikel 30

Hvis det lykkes underkommissionen at udvirke en mindelig løsning i overensstemmelse med artikel 28, skal den udarbejde en beretning, der skal sendes til vedkommende stater, til Ministerudvalget og til den europæiske generalsekretær til offentliggørelse. Denne beretning skal indskrænke sig til en kort konstatering af kendsgerningerne og den løsning, der er opnået.

Artikel 31

Stk. 1. Hvis en løsning ikke opnås, skal Kommissionen udarbejde en beretning om kendsgerningerne og anføre sin opfattelse med hensyn til, om disse åbenbarer, at vedkommende stat har brudt sine forpligtelser ifølge konventionen. Samtlige kommissionsmedlemmers opfattelse af dette punkt kan anføres i beretningen.

Stk. 2. Beretningen skal oversendes til Ministerudvalget. Den skal også oversendes til vedkommende stater, der ikke er berettiget til at offentliggøre den.

Stk. 3. Ved oversendelsen af beretningen til Ministerudvalget kan Kommissionen stille sådanne forslag, som den finder egnede.

Artikel 32

Stk. 1. Hvis sagen ikke indbringes for Domstolen i overensstemmelse med artikel 48 i denne konvention indenfor et tidsrum af tre måneder fra datoen for beretningens oversendelse til Ministerudvalget, skal Ministerudvalget med to tredjedeles flertal af de medlemmer, der er berettiget til at sidde i Udvalget, afgøre, om der foreligger en krænkelse af konventionen.

Stk. 2. I bekræftende fald skal Ministerudvalget fastsætte en frist, indenfor hvilken vedkommende høje kontraherende part skal træffe de forholdsregler, som Ministerudvalgets afgørelse medfører.

Stk. 3. Hvis vedkommende høje kontraherende part ikke har truffet tilfredsstillende forholdsregler indenfor den foreskrevne frist, skal Ministerudvalget med det i stk. 1 nævnte flertal afgøre, hvilken virkning der skal tillægges dets oprindelige afgørelse, og offentliggøre beretningen.

Stk. 4. De høje kontraherende parter forpligter sig til at betragte enhver afgørelse, som Ministerudvalget måtte træffe i medfør af stk. 1-3 som bindende.

Artikel 33

Kommissionens møder holdes for lukkede døre.

Artikel 34

Kommissionen træffer sine afgørelser ved flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver stemme – underkommissionen træffer sine afgørelser ved flertal af sine medlemmer.

Artikel 35

Kommissionen holder møder, når omstændighederne kræver det. Møderne sammenkaldes af Det europæiske Råds generalsekretær.

Artikel 36

Kommissionen fastsætter sin egen forretningsorden.

Artikel 37

Kommissionens sekretariat stilles til rådighed af det europæiske Råds generalsekretær.

AFSNIT IV

Artikel 38

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol skal bestå af et antal dommere svarende til antallet af medlemmer af Det europæiske Råd. Der må ikke være to dommere, som er statsborgere i samme stat.

Artikel 39

Stk. 1. Medlemmerne af Domstolen vælges af Den rådgivende Forsamling ved flertal på grundlag af en liste over personer, der er opstillet af Det europæiske Råds medlemsstater, hvert medlem opstiller tre kandidater, hvoraf mindst to af deres egen nationalitet.

Stk. 2. I videst muligt omfang skal samme fremgangsmåde følges ved komplettering af Domstolen i tilfælde af, at nye medlemmer optages i Det europæiske Råd, samt ved besættelsen af lejlighedsvis ledige pladser.

Stk. 3. Kandidaterne skal nyde den højeste moralske anseelse og må enten besidde de kvalifikationer, der kræves for udnævnelse til de overordnede dommerembeder eller være retskyndige af anerkendt sagkundskab.

Artikel 40

Stk. 1. Domstolens medlemmer vælges for et tidsrum på ni år. De kan genvælges. For så vidt angår de medlemmer, der vælges ved første valg, skal dog fire medlemmers funktionstid udløbe efter tre års forløb og yderligere fire medlemmers funktionstid efter seks års forløb.

Stk. 2. De medlemmer, hvis funktionstid udløber efter forløbet af begyndelsesperioderne på tre og seks år, vælges ved lodtrækning, der foretages af generalsekretæren umiddelbart efter, at første valg har fundet sted.

Stk. 3. Et medlem af Domstolen, som vælges i stedet for et medlem, hvis funktionstid ikke er udløbet, skal beklæde hvervet for den resterende del af forgængerens funktionstid.

Stk. 4. medlemmerne af Domstolen skal beklæde hvervet, indtil andre er valgt i deres sted. Efter at sådant valg har fundet sted, skal de fortsætte med at behandle de sager, som de allerede har påbegyndt.

Artikel 41

Domstolen vælger sin præsident og vicepræsident for et tidsrum af tre år. De kan genvælges.

Artikel 42

Medlemmerne af Domstolen modtager for hver dag, de gør tjeneste, en godtgørelse, der fastsættes af Ministerudvalget.

Artikel 43

I behandlingen af enhver sag, der indbringes for Domstolen, skal 7 dommere deltage. Som selvskrevne medlemmer af retten deltager de dommere, der er statsborgere i de stater, der er parter i konflikten. Gives intet sådant selvskrevet medlem, har vedkommende part ret til at udnævne en dommer. De andre dommere vælges ved lodtrækning, der foretages af præsidenten, før sagen påbegyndes.

Artikel 44

Kun de høje kontraherende parter og Kommissionen er berettigede til at indbringe en sag for Domstolen.

Artikel 45

Domstolens kompetence udstrækker sig til alle sager vedrørende fortolkning og anvendelse af nærværende konvention, som de høje kontraherende parter eller Kommissionen indbringer for den i overensstemmelse med artikel 48.

Artikel 46

Stk. 1. Enhver af de høje kontraherende parter kan når som helst erklære, at den i alle sager vedrørende fortolkning og anvendelse af nærværende konvention anerkender Domstolens kompetence som bindende ipso facto og uden særlig overenskomst.

Stk. 2. De ovennævnte erklæringer kan afgives ubetinget, eller på betingelse af gensidighed i forholdet til flere eller visse andre høje kontraherende parter eller for et bestemt tidsrum.

Stk. 3. Disse erklæringer deponeres hos Det europæiske Råds generalsekretær, der skal oversende genparter af dem til de høje kontraherende parter.

Artikel 47

Domstolen kan kun behandle en sag, efter at Kommissionen har fastslået, at bestræbelser på at opnå en mindelig overenskomst har været forgæves, og inden for det i artikel 32 bestemte tidsrum på tre måneder.

Artikel 48

Nedennævnte kan indbringe en sag for Domstolen, forudsat at vedkommende høje kontraherende part, hvis der kun er én, eller vedkommende høje kontraherende parter, hvis der er flere end én, er obligatorisk underkastet Domstolens myndighed eller, hvis det ikke er tilfældet, med samtykke af vedkommende høje kontraherende part, hvis der kun er én, eller af vedkommende høje kontraherende parter, hvis der er flere end én:

- a. Kommissionen –
- b. en høj kontraherende part, hvis statsborger angives at være krænket –
- c. en høj kontraherende part, der har indbragt sagen for Kommissionen –
- d. en høj kontraherende part, mod hvilken klagen blev rejst.

Artikel 49

Domstolen afgør selv tvistigheder med hensyn til sin kompetence.

Artikel 50

Hvis Domstolen finder, at en afgørelse eller en forholdsregel truffet af en retlig eller anden myndighed, henhørende under en af de høje kontraherende parter er helt eller delvis i strid med de af nærværende konvention følgende forpligtelser, og hvis den nævnte parts interne ret kun tillader delvis skadesløsholdelse for følgerne af denne afgørelse eller forholdsregler, skal Domstolens afgørelse om nødvendigt indrømme den forurettede part passende erstatning.

Artikel 51

Stk. 1. Domstolens afgørelse skal ledsages af grunde.

Stk. 2. Hvis afgørelsen helt eller delvis ikke repræsenterer dommernes enstemmige mening, er enhver dommer berettiget til at afgive særskilt votum.

Artikel 52

Domstolens afgørelse er endelig.

Artikel 53

De høje kontraherende parter forpligter sig til at rette sig efter Domstolens afgørelse i enhver sag, som de er parter i.

Artikel 54

Domstolens afgørelse oversendes til Ministerudvalget, der skal våge over dens fuldbyrdelse.

Artikel 55

Domstolen fastsætter selv sin forretningsorden og giver selv regler om proceduren.

Artikel 56

Stk. 1. Det første valg af Domstolens medlemmer skal finde sted, når de i artikel 46 nævnte erklæringer fra de høje kontraherende parter har nået et antal af 8. Stk. 2. Ingen sag kan indbringes for Domstolen før dette valg.

AFSNIT V

Artikel 57

På anmodning af Det europæiske Råds generalsekretær skal enhver af de høje kontraherende parter give nærmere oplysning om, hvorledes den pågældende stats interne lovgivning sikrer den effektive gennemførelse af bestemmelserne i denne konvention.

Artikel 58

Udgifterne til Kommissionen og Domstolen udredes af Det europæiske Råd.

Artikel 59

Medlemmerne af Kommissionen og af Domstolen skal under udøvelsen af deres funktioner nyde de rettigheder og immuniteter, der omhandles i artikel 40 i statuten for Det europæiske Råd og i de med hjemmel i denne bestemmelse indgåede overenskomster.

Artikel 60

Ingen bestemmelse i denne konvention må fortolkes som en begrænsning i eller afvigelse fra nogen af de menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som måtte være tilsikret i henhold til en høj kontraherende parts lovgivning eller i henhold til anden overenskomst, den er part i.

Artikel 61

Ingen bestemmelse i denne konvention skal præjudicere de beføjelser, der ved Det europæiske Råds statut er tillagt Ministerudvalget.

Artikel 62

Bortset fra særlig aftale giver de høje kontraherende parter afkald på at påberåbe sig traktater, overenskomster eller deklamationer, der består mellem dem, til i form af en stævning at forelægge en tvist om fortolkning eller anvendelse af denne konvention, til afgørelse på anden måde end i denne konvention bestemt.

Artikel 63

Stk. 1. Enhver stat kan ved sin ratifikation eller når som helst derefter ved en til Det europæiske Råds generalsekretær stilet notifikation erklære, at nærværende konvention skal udstrækkes til alle eller nogle af de områder, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig.

Stk. 2. Konventionen skal udstrækkes til det område eller de områder, der nævnes i notifikationen, fra den 30te dag efter, at Det europæiske Råds generalsekretær har modtaget denne notifikation.

Stk. 3. Bestemmelserne i nærværende konvention skal imidlertid i sådanne områder anvendes med skyldig hensyntagen til de stedlige vilkår.

Stk. 4. Enhver stat, der har afgivet en erklæring i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, kan når som helst derefter på et eller flere af de områders vegne, som notifikationen omfatter, erklære, at den anerkender Kommissionens kompetence til at modtage andragender fra personer, ikke-guvernamentale organisationer eller grupper af enkeltpersoner i overensstemmelse med artikel 25 i nærværende konvention.

Artikel 64

Stk. 1. Enhver stat kan ved undertegnelsen af denne konvention eller ved deponeringen af ratifikationsinstrumentet tage forbehold med hensyn til enhver særskilt bestemmelse i konventionen, i det omfang en lov, som på det tidspunkt er i kraft på dens område, ikke er i overensstemmelse med bestemmelsen, Forbehold af generel karakter er ikke tilladt i henhold til denne artikel.

Stk. 2. Ethvert forbehold, der tages i henhold til denne artikel, skal indeholde en kort redegørelse for den pågældende lov.

Artikel 65

Stk. 1. En høj kontraherende part kan ikke opsig nærværende konvention før udløbet af fem år fra den dato, da den trådte i kraft for dens vedkommende og efter et varsel på seks måneder, tilstillet Det europæiske Råds generalsekretær, der skal underrette de andre høje kontraherende parter.

Stk. 2. En sådan opsigelse har ikke til virkning, at den pågældende høje kontraherende part frigøres fra sine forpligtelser ifølge denne konvention med hensyn til nogen handling, som kan udgøre et brud på denne konvention, og som er udført før den dato, da opsigelsen fik virkning.

Stk. 3. På samme vilkår skal enhver høj kontraherende part, der ophører med at være medlem af Det europæiske Råd, ophøre med at være part i denne konvention.

Stk. 4. Under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 1-3 kan konventionen opsiges med hensyn til ethvert område, for hvilket den i medfør af artikel 63 er blevet erklæret anvendelig.

Artikel 66

Stk. 1. Denne konvention er åben for undertegnelse af Det europæiske Råds medlemmer. Den skal ratificeres. Ratifikationsinstrumenterne deponeres hos Det europæiske Råds generalsekretær.

Stk. 2. Denne konvention træder i kraft, når ti ratifikationsinstrumenter er blevet deponeret.

Stk. 3. For så vidt angår en signatarmagt, der senere ratificerer konventionen, træder denne i kraft den dag, ratifikationsinstrumentet deponeres.

Stk. 4. Det europæiske Råds generalsekretær skal give alle medlemmerne af Det europæiske Råd meddelelse om konventionens ikrafttræden, om navnene på de høje kontraherende parter, der har ratificeret den, og om deponering af alle ratifikationsinstrumenter, som senere foretages.

Udfærdiget i Rom, den 4. november 1950, på engelsk og fransk, begge tekster af lige gyldighed, i ét eksemplar, som vedblivende skal være deponeret i Det europæiske Råds arkiver. Generalsekretæren skal overgive bekræftede genparter til hver af signatarmagterne.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk